

URANTIA-*kirjan* tieteellisiä ennustuksia

IRWIN GINSBURGH, PH.D., JA GEOFFREY L. TAYLOR, YHDYSVALLAT

(Suomentanut ja toimittanut Leena Kari)

URANTIA-kirja sisältää paljon tieteellistä informaatiota, joka ilmoitettiin vuosien 1925 ja 1935 välisenä aikana henkilölle, joka ei itse juuri välittänyt tästä aineistosta. Osa tästä informaatiosta oli ristiriidassa tieteellisen tulkinnan kanssa. Nyt, puoli vuosisataa myöhemmin, tästä alun perin ristiriitaisesta tietoa-ineistosta osa on sopusoinnussa tieteen kanssa, osa ei vielääkään ole.

Kirjoittajat tarkastelevat noin kolmeakymmentä ennustusta, jotka liittyvät heidän asiantuntemuksensa tai harrastuksensa piiriin, mutta kirjassa on paljon muitakin ennustuksia. Tiede ei tällä hetkellä tunne kaikkea kirjassa annettua informaatiota, ja on hyvin mahdollista, että osa tästä informaatiosta voi tulevaisuudessa osoitautua ennustuksiksi.

Johdanto

URANTIA-*kirjan* luettuaan joutuu henkilökoh- taisen pulman eteen: Onko kirja kokonaan vai ainoastaan osittain totta? Lukija voisi tietenkin luottaa siihen sokeasti ja uskoa siihen täysin. Auttaaksemme tämän valinnan tekemistä tutkimme seuraavassa kirjan sisältämää tieteellistä informaatiota. Tarkasteltavana oleva tieteellinen informaatio oli joko tieteele tuntematonta vuonna 1935 tai poikkesi siitä, minkä tiede 1935 yleisesti hyväksyi. Osa tästä informaatiosta on nyt yhtäpitävää tieteen kanssa, ja sitä voidaan pitää ennustuksina siitä, mitä tiede oli tuleva havaitsemaan vuoden 1935 jälkeen. Tarkastelemme muutamia näistä ennustuksista nähdäksemme, kuinka moni niistä nyt on sopusoinnussa tieteen kanssa. Jos tällaisia ennustuksia on tarpeeksi, ne voivat lisätä URANTIA-*kirjan* uskottavuutta muiltakin osin. On kuitenkin muistettava, että nykytiede käsittelee vain fyysistä maailmaa, jota vastoin kirja käsittelee sekä fyysisiä, hengellisiä että muita kysymyksiä.

Suuri osa kirjan tieteellisestä informaatiosta oli yhtäpitävää tieteen kanssa, mutta osa oli ristiriidassa. Eroavuudet koskivat sellaisia aiheita kuin maailmankaikkeuden luominen, maapallomme luominen, elämän luominen, energian pääperiaatteet jne. Monia näistä ei voida tutkia laboratorioissa. Tieteen tällaisia asioita koskevat teoriat on

laadittu vastaamaan käytettävissä olevaa todistusaineistoa. Historia osoittaa, että jotkut teoriat muuttuvat aikaa myöten sitä mukaa kuin tiede kehittyy ja käytettävissä on uutta tietoa. Vuoden 1935 ristiriitaisuudet, jotka ovat nyt sopusoinnussa tieteen kanssa, tarjoavat ainutlaatuisen mahdollisuuden testata URANTIA-*kirjan* tieteellisen osan paikkansapitävyyttä. Jäljelle jäävät ristiriitaisuudet saattavat osoittautua tieteen kanssa yhtäpitäviksi tulevaisuudessa, mikä toisi lisävahvistusta kirjan tieteelliselle osalle.

Ilmoitusta koskevat rajoitukset

URANTIA-*kirja* varoittaa englannin kielen asettamista rajoituksista (s. 469) eräiden ideoiden välittämiselle; nämä ideat eivät ehkä tule esitetyksi riittävän selvästi tai oikein. Tämä on kaikkien sellaisten telepaattisesti vastaanotettujen kirjojen ongelma, jotka käsittelevät vastaanottajalle tuntemattomia asioita. Vastaanottajan käsityskyky voi olla rajoittava tekijä. Lisäksi esittäjiä on monta, ja jotkut heistä voivat olla taitavampia ilmoituksenantajia kuin toiset — varsinkin käsitellessään informaatiota, joka on vastaanottajalle tuntematonta.

Käsiteltäessä tulevia tapahtumia eivät tulevaisuudessa käytettävät nimitykset ole vielä tiedossa, mikä voi olla esteenä tunnistamiselle. Esimerkiksi kirja käsittelee ”mannerten liukumista”, kun taas tiede puhuu ”laattatektoniikasta”, mutta tässä tapauksessa ei mitään tunnistusongelmaa synny.

Kirjassa sanotaan selvästi, että esitettävissä olevaa informaatiota koskee ajallinen rajoitus ja että informaatiota voidaan antaa vain siinä tapauksessa, että tulemme pian saamaan sen itsekin selville. Tämä ilmoitukselle asetettu rajoitus on ymmärrettävä, sillä maan päällä on monia tapauksia, joissa edistynyt kulttuuri on tuonut uudenai-kaista teknologiaa vähemmän kehittyneen kulttuurin keskuuteen, mikä on tavallisesti vahingoittanut vähemmän kehittyntä kulttuuria tai tuhonnut sen.

Ennustusten analysointia

Ilmoituksen välityksellä ihmisvastaanottajalle esitetään täysin kehittynyt teoria. Jos tiede toteaa tarvitsevansa uutta teoriaa tai parannuksia ole-

massa olevaan teoriaan, uusi teoria saa alkunsa ideana jonkun mielessä. Tätä ideaa muutetaan, laajennetaan, muunnellaan jne., kunnes se näyttää täyttävän tarvittavat tietovaatimukset. Kun teoria on valmis, se annetaan julkisesti tiedoksi muille alan tutkijoille, ja julkistamispäivämäärää pidetään tavallisesti keksintöpäivämääränä. Tämän jälkeen teorian on selviydyttävä muiden tiedemiesten suorittaman kokeellisen vahvistuksen ja uudelleenvahvistuksen tulikokeesta. Alan muut tutkijat vertailevat vanhoja ja uusia teorioita ja päättävät epävirallisesti, mikä teoria selittää ilmiön parhaiten. Teorian syntymisestä sen vahvistamiseen voi kulua useita vuosia. Tänä aikana ideaa voidaan pohtia muiden alan asiantuntijoiden kanssa, ja uusi informaatio on tämän pienen asiantuntijaryhmän tiedossa. Käytämme julkaisupäivää keksintöpäivänä, vaikka käsite onkin ollut pienen ryhmän tiedossa jo ennen sitä. Tämän ryhmän jäsenet ovat voineet olla tahaton tiedonlähde ilmoituksen esittäjille. Tulemme myös esittämään kritiikkiä joitakin ennustuksia kohtaan, koska sitä esiintyy todellisuudessa ja se tekee esityksestä tasapainoisemman.

Suuri osa aineistostamme on vuoden 1935 jälkeen kehitettyä tiedettä. Ennustukset jakautuvat kahteen pääkategoriaan — niihin, jotka olivat ristiriidassa tieteen kanssa 1935 ja niihin, joita tiede ei tuntenut 1935 — sekä yhteen pienempään. Kussakin pääkategoriassa on useita ryhmiä. Ensimmäisen kategorian aineisto on suurelta osin tiedettä, joka on kehittynyt kirjoittajien elinaikana. Kategoriat ja ryhmät ovat seuraavat:

I Ennustukset, jotka olivat ristiriidassa tieteen kanssa 1935

- A Ennustukset, jotka ovat nyt yhtäpitäviä tieteen kanssa
- B Ennustukset, jotka ovat osittain yhtäpitäviä tieteen kanssa
- C Ennustukset, jotka ovat yhä ristiriidassa tieteen kanssa

II Ennustukset, joita tiede ei tuntenut 1935

- D Ennustukset, joita tutkitaan aktiivisesti
- E Ennustukset, joita tieteen on nykyään mahdollista testata
- F Ennustukset, joita tiede ei vielä tunne

III Ennustukset, jotka ovat jyrkässä ristiriidassa tieteen kanssa

- G Ennustukset, joista tiede on jyrkästi eri mieltä.

* * *

Seuraavassa luetellaan ne vähän yli kolmekymmentä ennustusta, joita tullaan käsittelemään tuonnempana:

AA Tieteen ja URANTIA-kirjan tuntema tietoaaineisto: Valon nopeus.

I Ennustukset, jotka olivat ristiriidassa tieteen kanssa 1935:

- A. Ennustukset, jotka ovat nyt yhtäpitäviä tieteen kanssa:
  1. Haavoja parantavat kemikaalit.
  2. Laattatektoniikka eli mannerliikunto.
  3. Auringon energian alkuperä.
  4. Auringon keskustan lämpötila (35 miljoonaa fahrenheitastetta eli 19,4 miljoonaa celsiusastetta).
  5. Kemiallinen alkuaine, jonka järjestysluku on 101.
  6. Neutriinohiukkasen keksiminen.
  7. Mesonihhiukkasen massa.
- B. Ennustukset, jotka ovat osittain sopusoinnussa tieteen kanssa:
  1. Auringon syntyminen.
  2. Maan ja kuun syntyminen.

C. Ennustukset, jotka ovat yhä ristiriidassa tieteen kanssa:

1. Aineen ja energian jatkuva synty.
2. Aurinkokuntamme synty.
  1. 3.Elämä juurrutettiin maapallolle 550 miljoonaa vuotta sitten.
  3. Liitukauden päättyminen.
  2. 5.Aurinkokunnan viidennen planeetan haajoaminen (asteroidit).

II Ennustukset, jotka olivat tuntemattomia tieteelle 1935:

- D. Ennustukset, joita tutkitaan aktiivisesti:
  1. Universumin pimeä materia.
  2. Aineen järjestäytyminen superuniversumissa.
  3. 3.Seitsemän superuniversumin sijainti suuruniversumissa.
  4. DNA:n käyttö ihmislajin kehittämisessä.

- E. Ennustukset, joiden tutkiminen on nyt mahdollista:
1. Gravitaation vähentynyt vaikutus kalsiumioniin.
  2. Gravitaation olematon vaikutus vapaisiin neutronihiukkasiin.
  3. Auringonpilkkujakson alkuperä.
  4. Aurinkokunnassamme on kaksitoista planeettaa.
  5. Kaksi tuntematonta energiatyyppiä.
- F. Tällä hetkellä tuntemattomat ennustukset:
1. Syy valon aaltoiluun.
  2. Valon nopeutta suurempi nopeus.
  3. Kaksi gravitaatiolajia.
  4. Antigravitaatio.
  5. Avaruuden pääenergia.
  6. Ultimatonihukkanen.
  7. Siirtyminen neandertalinihmisestä Cro-Magnonin ihmiseen.
  8. Tähdän elinikä.

III Ennustukset, jotka ovat jyrkässä ristiriidassa tieteen kanssa

- G. Ennustukset, joista tiede on jyrkästi eri mieltä:
1. Samankaltaisten kemiallisten alkuaineiden jaksollisuus — seitsemän alkuaineen jaksot.
  2. Auringon pintalämpötila.

Lyhyt yksittäisten ennustusten käsittely

AA Tieteen ja URANTIA-kirjan tuntema tietoaaineisto

URANTIA-kirjassa on paljon sellaista aineistoa, joka on sopusoinnussa tieteen kanssa. Tällaista aineistoa ei voi sisällyttää ennustuksiin. Kannattaa kuitenkin tarkastella erästä näistä aiheista. Kirja sanoo, että valon nopeus on 186 280 mailia (299 721 kilometriä) sekunnissa (s.260). Tässä luvussa on kuusi tunnettua numeroa. Tieteen mittaama valon nopeus vuonna 1931 oli 186 270 mailia (299 708 kilometriä) sekunnissa, joten erotus oli 10 mailia sekunnissa. Vuonna 1949 arvo kasvoi 186 282 mailiin (299 728 kilometriin) sekunnissa ja on siitä lähtien pysynyt lähellä tätä arvoa — erotus 2 mailia sekunnissa. Tämä osoittaa, mikä on eräiden kirjan sisältämien tietojen tarkkuusaste — noin yksi sadastuhannesosa. Toisaalta kirjassa

on myös kohtia, joissa informaatio on epämääräistä tai epätäydellistä.

Kategoria I. Ennustukset, jotka olivat ristiriidassa tieteen kanssa 1935

I.A.1. Haavoja parantavat kemikaalit (Lääketiede, s. 735)

[Suluissa mainitaan tieteenala ja URANTIA-kirjan sivunumero. Tieteellistä informaatiota löytyy mistä tahansa nykyaikaisesta tietosanakirjasta.]

URANTIA-kirja väittää, että haavoja parantavia kemikaaleja tullaan keksimään. Penisilliini keksittiin 1928, mutta sitä ruvettiin toden teolla tutkimaan vasta kymmenen vuotta myöhemmin. Sulfalääkkeet keksittiin 1935 mutta otettiin käyttöön viisi vuotta myöhemmin. Molemmat kemikaalit vastustavat infektiota ja jouduttavat paranemisprosessia. Molemmat keksinnöt olivat pääasiallisesti tuntemattomia 1935, ja tämä on ennustus, joka on osittain toteutunut. Kirja puhuu myös parantavista kemikaaleista, joita solut tuottavat itse, ja viittaa muihin tämääntyypisiin keksintöihin, joita tullaan tekemään tulevaisuudessa.

I.A.2. Laattatektoniikka eli mannerliikunto (Geologia, s. 663, 668)

Kirja sanoo, että mantereet liukuvat hitaasti maan pinnan yli ja liukuminen alkoi noin 700 miljoonaa vuotta sitten. Tällainen väite esitettiin 1900-luvun alkuvuosina, eikä sitä ollut todistettu vuoteen 1935 mennessä. Etelä-Amerikan itärannikkoa ja Afrikan länsirannikkoa tarkastelemalla näkee kuitenkin selvästi, että ne ovat muinoin kuuluneet yhteen. Mutta tiede vaatii näyttöä, ja näyttö saatiin 1969, kun pinnan alaisten maakerrosten todettiin olevan samankaltaiset kummallakin mantereella ja mantereiden välistä löydettiin valtameren pohjan halkeama. Tiedemiehet ovat kuitenkin äskettäin laskeneet, Atlantin valtameren pohjan vanhimpiin kallioihin nojautuen, että liukuminen olisi alkanut 200 miljoonaa vuotta sitten. Taas on eräs ennustus toteutunut olennaiselta osaltaan, vaikka tiede käyttääkin nimitystä laattatektoniikka.

I.A.3. Auringon energian alkuperä (Fysiikka, tähtifysiikka, s. 464)

Kirja sanoo, että aurinko kehittää energiaa yhdistämällä neljä vetyatomia yhdeksi heliumatomiksi

käyttäen hiiltä katalyyttinä. Kysymyksessä on massan muuttuminen energiaksi. Tiede kehitti tämän tekniikan vuonna 1939. Myös tämä ennustus toteutui.

I.A.4. Auringon keskustan lämpötila (Fysiikka, tähtifysiikka, s. 463)

Kirja väittää, että auringon keskustan lämpötila on 35 miljoonaa fahrenheitastetta (19,4 miljoonaa celsiusastetta). 30-luvun puolivälissä tiede arvioi ainoastaan, että lämpötila olisi miljoonia asteita. 30-luvun lopulla arvio oli 29 miljoonaa astetta (16,1 miljoonaa celsiusastetta), joten yhtäpitävyys on hyvä.

I.A.5. Kemiallinen alkuaine, jonka järjestysluku on 101 (Ydinfysiikka, s. 478)

Kirja sanoo, että erittäin raskas alkuaine, järjestysluku 101, (luku liittyy atomiytimen rakentamiseen ja sähkövaraukseen) olisi niin epävakaa, että se hajoaisi radioaktiivisesti miltei silmänräpäyksessä. Vuonna 1935 oli raskain tunnettu luonnossa esiintyvä alkuaine uraani, järjestysluku 92, ja se hajosi hitaasti. 30-luvun lopulla suoritettiin koekteita raskaampien alkuaineiden valmistamiseksi mutta heikoin tuloksin — missään tapauksessa ei päästy järjestyslukuun 101 asti. Siihen päästiin lopulta monta vuotta myöhemmin; alkuaineen nimeksi annettiin mendelevium, ja se pysyi stabiilina noin tunnin ajan. Tämä sopii yhteen ennustuksen kanssa, mutta arvostelijat tulevat sanomaan, että pätevä tiedemies olisi voinut sen arvata.

I.A.6. Neutriinohiukkasen keksiminen (Ydinfysiikka, s. 464, 479)

Kirja mainitsee pienen, varauksettoman hiukkasen, joka voisi olla se hiukkanen, jota tiede nimittää neutriinoksi. Hiukkasen olemassaolo oletettiin teoreettisesti 1931 ja se nimettiin neutriinoksi, mutta koska sen havaitseminen on vaikeaa, se löydettiin vasta 1938. Tässäkin kohtaa arvostelijat voivat väittää, että kysymyksessä oli viisas arvaus, mutta ennustus toteutui kuin toteutuikin.

I.A.7. Mesonihiiukkasen massa (Ydinfysiikka, 479)

Kirja käyttää termiä ”mesotroni” nykyään käytetyn sanan ”mesoni” asemesta. Mesotronitermiä

käytettiin 1930-luvulla hiukkasen teoreettisen tutkimuksen varhaisvaiheessa. Esittäjät olivat perehtyneet mesotronitutkimukseen. Kirja väittää, että mesotronin massa on 180 kertaa elektronin massan suuruinen. Tiede on havainnut sen olevan 207 kertaa niin suuri kuin elektronin massa. Tämä on pieni eroavuus. Esittäjä oli kuitenkin tietoinen mesotronitermistä, mikä osoittaa inhimillisen ajattelun tuntemusta. Tämä ennustus on yhtäpitävä tieteen kanssa, mutta se esitettiin samanaikaisesti keksinnön kanssa.

Pistemäärä: Seitsemän tieteen kanssa yhtäpitävää ennustusta.

I.B.1. Auringon syntyminen (Kosmologia, tähtifysiikka, s. 651)

Tiede sanoo, että aurinko syntyi, kun suunnaton kaasupilvi puristui kokoon painovoiman vaikutuksesta ja kuumeni kaasukompression ansiosta, kunnes se oli riittävän kuuma tullakseen aurinkopätsiksi. Kirja sanoo saman asian, paitsi että samasta suunnattomasta Andronoverin tähtisumusta luotiin noin miljoona muuta aurinkoa. Näiden syntyminen kesti noin kaksi miljardia vuotta, ja muodostuttuaan ne sinkoutuivat pois tähtisumusta. Tiede ei tunne kirjan mainitsemia miljoonaa aurinkoa tai tähtisumua tai tähtisumusta pois sinkoutumista, mutta tässä tapauksessa on nähtävissä melkoisesti yhtäpitävyyttä.

I.B.2. Maan ja kuun syntyminen (Kosmologia, astronomia, s. 659)

Tiede sanoo, että maa tiivistyi auringon tiivistyessä ja siihen kertyi ainetta meteoreista ja planetesimaaleista. Kuu syntyi, kun planetesimaali törmäsi maahan ja irrotti siitä riittävästi ainetta, joka sulautui yhteen muodostaen kuun. On mielenkiintoista, että erään vanhan, hylätyn teorian mukaan kuu irtautui maasta jättäen jälkeensä Tyynenmeren altaan, mutta irtautumisen syytä ei määritetty. Kirja sanoo, että maa ja kuu saivat hahmonsaa planeettaparina sen jälkeen kun jättiläismäinen Angonan tähtisumu oli tullut lähelle aurinkoa ja vetänyt siitä riittävästi ainetta kaikkien planeettojen muodostamiseksi. Maa ja kuu kasvoivat kumpikin aineen kertymisen seurauksena — maa suunnattomasti enemmän kuuhun verrattuna. Jälleen on nähtävissä yhtäpitävyyttä, vaikkakin yksityiskohdissa on eroja.

Pistemäärä: Kaksi ennustusta on osittain yhtäpitäviä tieteen kanssa. Tämä määrä voi aikaa myöten kasvaa.

I.C.1. Aineen ja energian synty (Kosmologia, fysiikka, s. 49, 55, 468)

Kirja sanoo, että ainetta ja energiaa luodaan jatkuvasti monessa kohtaa universumia, varsinkin seitsemän superuniversumin ulkopuolella. Tiede on hylännyt teorian jatkuvasta synnystä, mutta nykyään hyväksytyn teorian mukaan kaikki universumissamme oleva energia syntyi kymmenestä viiteentoista miljardia vuotta sitten yhdellä kertaa ja yhdessä paikassa. Tätä nimitetään Big Bang -eli alkuräjähdysteoriaksi. Tämä energia on siitä lähtien jatkanut leviämistään, ja sen tuloksena on koko universumi. On mielenkiintoista, että eräät uusimmat koetulokset herättävät kysymyksiä alkuräjähdysteorian suhteen. URANTIA-kirja puhuu suunnattomasta häiriöstä meidän universumialueellamme kahdeksasta kymmeneen miljardia vuotta sitten, mikä olisi voinut olla paikallinen Big Bang. Erimielisyydestä huolimatta saattaa löytyä hivenen verran yksimielisyyttäkin. Muistettakoon, että kaikki tieteen mittaukset on tehty täällä maan päällä ja niitä käytetään selittämään viidentoista miljardin vuoden takaisia, erittäin etäisiä tapahtumia. Äärimmäiset ekstrapoloinnit ajan ja etäisyyden suhteen voivat johtaa virheellisiin tuloksiin. Muistan, että kahdennellakymmenennellä vuosisadalla on tieteen universumi tullut jatkuvasti vanhemmaksi. Onko tiede nyt löytänyt universumin oikean iän?

I.C.2. Aurinkokuntamme synty (Kosmologia, s. 655)

1930-luvulla oli eräs tieteen esittämistä teorioista se, että massiivinen kappale tuli lähelle aurinkoa ja tempaus irti suunnattomia ainesmääriä, joiden myöhemmin tapahtunut yhtyminen muovasi planeetat. Tätä teoriaa ei enää hyväksytä, ja paras nykyisistä teorioista sanoo, että planeetat syntyivät, kun aurinkoa lähellä olleet ainekset tiivistyivät samaan aikaan kun aurinko sai hahmonsaa. Kirja sanoo, että jättiläismäinen Angonan tähtisumu tuli lähelle aurinkoa, jolloin suunnattomia määriä ainetta tempautui irti auringosta kehittyen planeetoiksi. Tämä nimenomainen teoria selittää auringon akselin seitsemän asteen lisäkallistuman planeettojen tasoon nähden. Yllä oleva paras tieteen esittämä teoria ei selitä tätä kallistumaa. Täs-

sä tapauksessa kirja ja tiede olivat alun perin yhtä mieltä, mutta tiede on muuttanut mieltään. Tulevaisuudessa voidaan kuitenkin päästä yksimielisyyteen. Muistakaamme, että maailmassa on useita satoja astronomeja ja kosmologeja, ja he pääsevät yksimielisyyteen siitä, mikä teoria sopii parhaiten yhteen kaiken käytettävissä olevan tieteellisen aineiston kanssa; tähän teoriaan voi tulla muutoksia.

I.C.3. Elämä juurrutettiin maapallolle 550 miljoonaa vuotta sitten (Paleontologia, s. 667)

Kirja sanoo, että elämä juurrutettiin maapallolle 550 miljoonaa vuotta sitten, mutta se ei mainitse täsmällisesti, mitä juurrutettiin. Tiede sanoo, että elämä alkoi yli kolme miljardia vuotta sitten yksisoluisena elämänä. Tämä perustuu aihetodistukseen muinaisista solurakenteista, jotka muistuttavat eläviä yksisolurakenteita. Tiede sanoo myös, että monisoluisen elämä, jossa on keskeistä DNA — solun rakenteet, jotka ohjaavat kaikkia solun elämän vaiheita — ilmaantui 600 miljoonaa vuotta sitten. Nämä eroavuudet voidaan lopulta sovittaa. Tiede on tuottanut elämän rakennuspalikat mutta ei ole koskaan koonnut niitä yhteen luonnonmukaiseksi rakennelmäksi, joka pystyisi lisääntymään. Tiede ei ole koskaan luonut elämää tyhjästä eikä tiedä, miten se tapahtuu.

I.C.4. Liitukauden päättyminen: 65 miljoonaa vuotta sitten (Geologia, s. 690)

Tiede tietää, että dinosaurukset ja monet muut elollisuusluokat hävisivät noin 65 miljoonaa vuotta sitten niin sanotun liitukauden lopulla. Tieteen uusimman teorian mukaan kymmenen mailin [16,09 kilometrin] läpimittainen meteori iskeytyi maahan synnyttäen pitkään kestäneen pöly- ja pilvipeitteen, joka esti auringonvalon pääsyn maan pinnalle ja vaikutti haitallisesti kasvien kehitykseen ja siten myös moniin muihin eläviin lajeihin. Ratkaiseva johtolanka on suuri raskaan alkuaineen, iridiumin pitoisuus rajakerroksissa liitukauden lopulla. Iridiumia ei esiinny paljoa maan pinnalla; sitä löydetään syvältä maan sisältä ja tietyistä meteoreista. Kirja sanoo, että kaikkien aikojen suurin laavavirtaus tapahtui liitukauden lopulla peittäen osia useista mantereista. Se olisi voinut tulla syvältä maan sisältä muodostaen siten iridiumin lähteen.

I.C.5. Aurinkokunnan viidennen planeetan haajoaminen (Astronomia, kosmologia, s. 658)

Kirja sanoo, että aurinkokunnan viides planeetta joutui hitaasti jättiläiskokoisen kuudennen planeetan, Jupiterin vetovoimakenttään. Kun se tuli riittävän lähelle, Jupiterin painovoima hajotti viidennen planeetan. Nykytiede sanoo, ettei viidettä planeettaa ole koskaan ollutkaan ja että asteroidit ovat avaruusaineen kappaleita (planetesimaaleja), jotka eivät ole koskaan muodostaneet planeettaa.

Pistemäärä: Viisi tällä hetkellä toteutumaton ennustusta.

(Seuraava kategoria on vielä mielenkiintoisempi kuin A-ryhmä, koska aineisto oli tieteelle tuntematon 1935 ja sitä tutkitaan nyt aktiivisesti.)

Kategoria II. Ennustukset, jotka olivat tuntemattomia tieteelle 1935

II.D.1. Universumin pimeä materia (Astronomia, s. 173)

Kirja käsittelee pimeää materiaa ja avaruuden pimeitä saarekkeita ja sanoo, että tulemme pian löytämään pimeän materian. Koska sitä ei voida nähdä (se ei lähetä valoa), tiede ei tiedä siitä paljoakaan. Tiedemiehet ajattelevat, että osa pimeästä materiasta on erilaista kuin normaali aine, kuten tiheä, jäähtynyt tähti. Viime aikoina tiede on löytänyt useita hyviä teoreettisia syitä tällaisen materian olemassaoloon. Pimeän materian löytämiseksi ponnistellaan toden teolla, ja myönteisiä tuloksia on odotettavissa tulevaisuudessa. Tämän ennustuksen toteutuminen on erittäin mahdollista.

II.D.2. Aineen järjestäytyminen superuniversu-
missa (Astronomia, s. 167, 168)

Kirja kuvaa aineen järjestäytymistä superuniversu-
missa. Osa tästä informaatiosta on tieteelle tunnettua, mutta ei kaikki. Itse asiassa tiede ei tiedä superuniversumeista. Kirja sanoo, että tiede tulee piakkoin löytämään osan tästä tietoa-
ineistosta.

II.D.3. Seitsemän superuniversumin sijainti suu-
runiversu-
missa (Astronomia, 164, 165)

Kirjan mukaan seitsemän superuniversumia kiertävät Havonaa yhdessä tasossa olevaa elliptistä rataa pitkin. Siinä sanotaan myös, että tiede on melkein löytänyt seitsemännen superuniversumin ja tulee pian löytämään loputkin. Vuonna 1935 tiedemiehet ajattelivat, että kaikki galaksit olivat jakautuneet tasaisesti kautta avaruuden. Vasta viime aikoina on keksitty galaksien väliset suuret tyhjätilat sekä galaksien ryhmittäminen. Myös tämän ennustuksen toteutuminen on mahdollista.

II.D.4. DNA:n käyttö ihmisla-
jin kehittämisessä (Perinnöllisyystiede, s. 734)

Kirja sanoo, ettei ihmisla-
ji tule enää kehittymään luonnollisin keinoin. Tieteellistä tietoa DNA:sta tullaan tulevaisuudessa käyttämään ihmisla-
jin parantamiseen. Tiede on juuri aloittamassa ihmisen koko DNA-genomin kartoittamista. Sen valmista-
mistuttua voimme ehkä alkaa ymmärtää, miten DNA toimii. Jo nyt olemme käymässä eräiden geneettisten tautien kimppuun, jotka ovat ilmeisesti DNA-virheiden aiheuttamia. Tämä ennustus tulee luultavasti toteutumaan tulevaisuudessa.

Pistemäärä: Neljällä ennustuksella on hyvät mahdollisuudet toteutua.

II.E.1. Gravitaation vähentynyt vaikutus kal-
siumioniin (Fysiikka, s. 462)

Kalsiumatomeissa on tavallisesti kaksi ulom-
maista elektronia ja ne ovat sähköisesti tasapainossa. Hyvin korkeissa lämpötiloissa toinen negatiivivarauksista elektroneista voi irtautua, ja saatu ioni on positiivivarauksinen. Kirja väittää, että tällaiset ionit ovat hiukan vähemmän alttiita gravitaation vaikutukselle kuin normaalit kalsiumatomit, ja tämä selittää kalsiumatomien suuremman keskittymisen auringon pinnalle kuin sen sisälle. Tämä gravitaation väheneminen on sangen yllättävää ja voisi olla jopa Nobelin palkinnon arvoinen tiedemiehelle, joka sen keksisi. Sen tutkimiseksi olisi synnyttävä kalsiumatomisäde ja suurlämpötilakalsiumionisäde sekä verrattava gravitaation vaikutusta kumpaankin säteeseen.

II.E.2. Gravitaation olematon vaikutus vapaisiin
neutroneihin (Fysiikka, s. 476)

Kirja sanoo, ettei mitään gravitaation vetoa kohdistu vapaisiin, varautumattomiin, irrallisiin elektronisen energian hiukkasiin. Oletamme tämän

käsittävän vapaat neutronit. Tämä on myös sangen yllättävää ja voisi yhtä lailla olla Nobelin palkinnon arvoinen. Se voitaisiin tarkistaa synnyttämällä hyvin heikko neutronisäde ja mittaamalla gravitaation vaikutus säteeseen.

II.E.3. Auringonpilkkujakson alkuperä (Astronomia, s. 459, 656)

Kirjan mukaan 11 vuoden auringonpilkkujaksomme on jäännös auringon lyhytaikaisesta (kolmen ja puolen päivän) kefeidimuuttujavaiheesta. Tähtien kefeidivaihe on tähden kirkkauden jaksottainen vaihtelu, ja vaihtelutiheys ja kirkkaus ovat suhteessa toisiinsa. Vaikkei tiede esitä tällaista väitettä, se on mahdollinen. Sen tutkiminen vaatisi tarkkoja mittauksia hyvin pitkäaikaisten kefeidimuuttujatähtien kirkkaudesta ja täsmällisiä, avaruudesta käsin suoritettavia pitkäaikaisia mittauksia auringon kirkkauden vaihteluista.

II.E.4. Kaksitoista planeettaa aurinkokunnassamme (Astronomia, s. 656)

Tiede tuntee yhdeksän planeettaa sekä kymmenennen planeetan jäännökset eli esiplanetesimaalit, kun taas kirjan mukaan auringon perheessä on kaksitoista planeettaa. Astronomit etsivät parhaillaan muita planeettoja tarkkailemalla ulompien planeettojen liikkeitä havaitakseen niissä hyvin pieniä muutoksia, jotka voisivat olla kahden etäisen planeetan gravitaation aiheuttamia. Myös kahta Pluton toisella puolen matkaavaa avaruusluotainta (Pioneer 10 ja 11) tarkkaillaan etsien pieniä muutoksia, jotka saattaisivat olla yhden tai kahden muun planeetan gravitaation aiheuttamia.

II.E.5. Kaksi tuntematonta energiatyyppiä (Fysiikka, s. 474)

Kirja käsittelee kaikkia tieteen tuntemia sähkömagneettisen säteilyn tyyppiä. Se käsittelee myös kahta muuta säteilytyyppiä, joita tiede ei tunne. Toinen on nimeltään infraultimatoniset säteet ja käsittää luodun energian ensimmäisen vaiheen. Toisen nimenä on ultimatoniset säteet, ja se käsittää energian muuntumisen ultimatonihiuksiksi (ks. kuudetta ennustusta seuraavassa kappaleessa). Osa suurenergiakoneisiin liittyvästä koe-työstä saattaa johtaa näiden säteiden keksimiseen.

Pistemäärä: Viisi ennustusta odottaa lisätutkimuksia.

II.F.1. Syy valon aaltoiluun (Fysiikka, s. 461)

Kirja sanoo, että valo koostuu hiukkasista, mutta valoon vaikuttava toinen energia, joka on maan päällä tuntematon, saa hiukkaset kasaantumaan yhteen aaltomaisella tavalla. Tiede tietää, että valolla on aalto- ja hiukkasominaisuuksia, mutta se ei tiedä, miksi nämä ominaisuudet ovat olemassa.

II.F.2. Valon nopeutta suurempi nopeus (Fysiikka, teologia, s. 260)

Tieteen mukaan fyysinen kappale ei voi liikkua valon nopeutta nopeammin. Kirja käsittelee valon nopeutta suurempia nopeuksia, mutta se puhuu pikemminkin hengellisestä kuin fyysisestä aineesta.

II.F.3. Kaksi gravitaatiolajia (Fysiikka, s. 125)

Tiede tuntee kahden fyysisen kappaleen välisen vetovoiman, mutta se ei ymmärrä sen peruseriähteitä. Kirja nimittää sitä lineaarisiksi gravitaatioksi. Se puhuu myös säteittäisestä gravitaatiosta, joka toimii ilmeisesti keskusuniversumin ja eräiden muiden kappaleiden — vapaiden ultimatonien — välillä sekä keskusuniversumin ja energian välillä. Tiede on toimeenpannut erittäin vaativia kokeita nähdäkseen, vaikuttaako lineaarinen gravitaatio valoenergiaan. Se vaikuttaa, mutta saattaa ilmetä tarpeeksi ristiriitaisuutta selittämään toisentyypisen gravitaation olemassaoloa.

II.F.4. Antigravitaatio (Fysiikka, s. 101)

Kirja käsittelee antigravitaatiota ja eräitä hiukkasia, joihin se vaikuttaa. Tiede rakentelee teorioita antigravitaation mahdollisesta olemassaolosta, mutta sillä on niukalti ideoita siitä.

II.F.5. Avaruuden pääenergia (Fysiikka, s. 467)

Kirja sanoo, etteivät valo ja sähkö ole avaruuden pääenergia. Ilmeisesti ei myöskään gravitaatio ole sitä. Kirjan mukaan tiede ei tuntenut sitä 1935. Tämä energia ilmeisesti virtaa avaruuden läpi piireissä. Viittäisikö kirja mahdollisesti vahvaan ydinvoimaan, jonka tiede nyt tuntee ja joka on osallisena massan muuttumisessa energiaksi tähdissä? Tämä energia ei kuitenkaan virtaa läpi avaruuden.

II.F.6. Ultimatonihukkanen (Fysiikka, s. 465, 467, 472, 473, 476)

Kirja käsittelee perushiukkasta, ultimonia. Se on ensimmäinen massahiukkanen, joksi energia muuttuu. Sata ultimonia muodostaa elektronin, mutta ne eivät käytä kiertoratoja kuten elektronit; ehkä mukana on jonkinlainen rakenne. Tieteellä ei ole aavistustakaan siitä, että elektronit koostuvat pienemmistä hiukkasista.

II.F.7. Siirtyminen neandertalinihmiseen Cro-Magnonin ihmiseen (Antropologia, s. 890)

Tiede on tietoinen siitä, että noin 35 000 vuotta sitten tapahtui nopea muutos neandertalilaisista ihmistyypeistä Cro-Magnonin ihmiseen eli nykyiseen ihmiseen. Tiede ei tiedä, miksi tämä tapahtui niin nopeasti, koska evoluutio ei selitä niin nopeaa muodonmuutosta. Kirja sanoo, että korkeampien, maapallon ulkopuolisten olentojen — Aatamin ja Eevan — jälkeläiset risteytyivät maapallon syntyperäisten ihmisten kanssa luoden nykyisen ihmisen, joka hävitti neandertalinihmisen.

II.F.8. Tavallisen tähden elinikä (Tähtifysiikka, s. 172, 465)

Kirjan mukaan tavallinen tähti, kuten aurinko, voi loistaa miljardeja vuosia (s. 465). Myös tieteen laskelmien mukaan tähdet pystyvät kehittämään riittävästi energiaa voidakseen loistaa miljardeja vuosia. Mutta kirja sanoo (s. 464), että tähdet, jotka toimivat avaruusenergian päävirrassa, voivat saada lisää energiaa ja säteillä ikuisesti. Sivulla 172 kirja väittää tähtien elävän biljoonia vuosia. Eriytyisen avaruusenergiavirran olemassaolo on tieteelle tuntematon, kuten myös tämän energian virtauskanavien olemassaolo.

Pistemäärä: Kahdeksan ennustusta, joita tiede ei tunne.

Kategoria III. Ennustukset, jotka ovat täysin ristiriitaisia tieteen kanssa

III.G.1. Samankaltaisten kemiallisten alkuaineiden jaksollisuus (Kemia, s. 480, 10)

Kirja sanoo, että jos kemialliset alkuaineet pannaan kasvavan atomipainon mukaiseen järjestykseen (liittyy atomin rakenteeseen), kevyempien kemialliset ominaisuudet toistuvat joka seitsemännessä aktiivisessa alkuaineessa. Jaksossa on kuitenkin epäaktiivisia alkuaineita (jalokaasut,

kuten helium ja neon), mikä venyttää tosiasiallisen jakson kahdeksaan alkuaineeseen. Tämä on luku, jota tiede käyttää ja jonka se on tuntenut yli sata vuotta. Eräs äskettäin valmistunut tutkimus on osoittanut, että jotkut jalokaasuista ovat lievästi reaktiivisia, mikä mutkistaa ongelmaa. Kirja puhuu toistumisesta joka seitsemännän alkuaineen kohdalla, koska seitsemän on tärkeä hengellinen luku.

III.G.2. Auringon pintalämpötila (Astronomia, s. 463)

Kirjan mukaan auringon pintalämpötila on 6 000 fahrenheitastetta (3 300 celsiusastetta). Tieteen mittausten mukaan auringon lämpötila on 6 000 celsiusastetta eli 10 000 fahrenheitastetta. Tämä voi aiheutua yhdestä jos toisestakin virheestä. Samassa kappaleessa mainitaan toinenkin auringon lämpötila, joka pitää yhtä tieteen mittaaman arvon kanssa.

(Nämä virheet käsittävät enimmäkseen lukuja tai arvoja — ja virheitä oli odotettavissa. On mielenkiintoista todeta, miten vähän kirjassa on merkittäviä virheitä: alle kymmenen prosenttia tarkastelemistamme ennustuksista.)

Pistemäärä: Kaksi eroavuutta, jotka saattavat olla selitettävissä olevia tai satunnaisia virheitä.

Johtopäätökset

Käsiteltävinä olleet 33 ennustusta käsittävät aiheita, joita tiede kehitteli tai keksi noin vuonna 1935 tai joskus myöhemmin. Useimmat näistä ennustuksista sisältyvät seuraaviin URANTIA-kirjan lukuihin: 57, Urantian alkuperä; 58, Elämän juurruttaminen Urantialle, ja 41, Paikallisuniversumin fyysiset aspektit. Seuraavassa on luettelo tuloksista:

Kategoria I. Ennustukset, jotka olivat ristiriidassa tieteen kanssa 1935:

- A. Seitsemän ennustusta on nyt yhtäpitäviä tieteen kanssa (50 % kategoriasta I).
- B. Kaksi ennustusta on osittain sopusoinnussa tieteen kanssa (lähes 15 % kategoriasta I).
- C. Viisi ennustusta on yhä ristiriidassa tieteen kanssa (noin 35 % kategoriasta I).

Kategoria II. Ennustukset, jotka olivat tuntemattomia tieteelle 1935:

- D. Neljää ennustusta tutkitaan nykyään aktiivisesti, ja yhtäpitävyys tieteen kanssa on mah-

dollista saavuttaa lähitulevaisuudessa (25 % kategoriasta II).

- E. Viittä muuta voidaan tutkia tieteen nykyisen tekniikan avulla. On mahdollista, että jotkut niistä ovat tulevaisuudessa yhtäpitäviä tieteen kanssa.
- F. Kahdeksan ennustusta on vielä tieteelle tuntemattomia.

Kategoria III. Ennustukset, jotka olivat jyrkässä ristiriidassa tieteen kanssa 1935:

- G. Käsiteltävänä on kaksi tällaista ennustusta, ja on hyvin mahdollista, että virheet ovat kaikki satunnaisia. Ne käsittävät tavallisesti lukuja tai arvoja. Tämä on alle 10 % kaikista tarkasteluista ennustuksista, mikä on pieni prosenttimäärä.

Kirjassa on monta muuta ennustusta. Analysoidut ennustukset ovat sellaisia, joita kirjoittajien on helpointa arvioida. Ne käsittävät fysiikkaan, kosmologiaan, energiaan jne. liittyviä aiheita. Muiden alojen asiantuntijat voivat tehdä lisää analyyseja myöhemmin vuosina, kun lisää ennustuksia on mahdollisesti toteutunut.

Ryhmää A voidaan pitää merkittävänä vuonna 1935. Tämä informaatio oli ristiriidassa tieteen kanssa 1935, mutta 50 vuotta myöhemmin päästiin yksimielisyyteen. Koska kirja julkaistiin 1955, arvostelijat voisivat väittää, että käytettävä vuosiluku on 1955. Jos vuosilukuna on 1955, eivät ennustukset ole poikkeuksellisia. Ne ovat ilmeisesti sopusoinnussa sen *URANTIA-kirjan* asetun vaatimuksen kanssa, että ilmoituksen tulee rajoittua informaatioon, jonka tulemme saamaan lähitulevaisuudessa selville. Ryhmään B kuuluvat ennustukset ovat saavuttaneet tieteen kanssa osittaisen yhtäpitävyyden, joka voi olla tulevaisuudessa suurempi. Yhdessä A ja B muodostavat noin kaksi kolmannesta kategoriasta I. Tämä osoittaa, että osa *URANTIA-kirjan* antamasta edistyneestä teknisestä informaatiosta on oikeaa. Ilmoituksen antajilla oli käytettävissään tietoa, joka oli ihmismielelle tuntematonta. Lisäksi informaatiota saadaan useilta esittäjiltä, ja se kattaa useita tieteenaloja. Kirjan merkittävien ennustusten ansiosta on helpompi uskoa joihinkin muihinkin sen antamiin tietoihin. Ryhmä C on yhä ristiriidassa tieteen kanssa, mutta nämä ovat perustavaa laatua olevia asioita, ja tieteellinen tieto-

aines on usein varsin niukkaa. Tämä ei tarkoita sitä, että C-ryhmän ennustukset olisivat väärä. Ne ovat ristiriidassa tieteen tämänhetkisten teorioiden kanssa, mutta tieteen teoriat voivat joidenkin asioiden kohdalla muuttua, ja yhtäpitävyys voi lisääntyä tulevaisuudessa.

Ryhmät D, E ja F ovat vielä kiintoisampia, koska ne olivat tieteelle tuntemattomia 1935 ja vielä 1955. D-ryhmässä on neljä ennustusta, jotka ovat pääsemäisillään yhteisymmärrykseen tieteen kanssa. E- ja F-ryhmät käsittävät joitakin äärimmäisiä aiheita, ja jos jotkut niistä ovat tulevaisuudessa yhtäpitäviä tieteen kanssa, lisäksi se kirjan muiden osien uskottavuutta. Mahdollisuus, että ennustukset toteutuvat tulevaisuudessa, on hyvin tärkeä kirjalle, joka tulee olemaan erittäin pitkäikäinen. Kirja sanoo, että tietämys Jumalasta saadaan hengen kautta, eikä tiede pysty auttamaan siinä.

Kirjassa käsitellään muitakin aiheita, joita voitaisiin analysoida ennustuksina, esimerkiksi henki, mieli, Ajatuksensuuntaaja, yhteiskuntatiede jne. Näistä olisi etsittävä tarkoin objektiivista materiaalia, joka voisi olla uutta tai ennustuksellista. Tällainen informaatio on varsin todennäköisesti subjektiivista, ja tällaista materiaalia on hyvin vaikea osoittaa oikeaksi. Olisi kuitenkin mielenkiintoista kehittää kyselylomake, jota voitaisiin käyttää kokeneiden lukijoiden ja kirjan uusien lukijoiden vertailuun. Tulokset voisivat kiinnostaa suuresti muita lukijoita. Vaikka tällaisia ennustuksia löydettäisiinkin, ne ainoastaan helpottaisivat kirjaan uskomista. Ne eivät välttämättä todistaisi kirjan muiden osien oikeellisuutta.

Ilmoitus sovitetaan yhteen sen vastaanottajien tarpeiden kanssa. Se ei ehkä täysin kata aihetta, ja se saattaa jopa jättää pois aiheen tärkeitä osia. Se ei anna tietoa, joka tulee olemaan hyödyllistä kaukaisessa tulevaisuudessa. Tällä vuosisadalla joidenkin lukijoiden tieteellisyyden vaatimukset ovat tiukemmat kuin muiden. Tämä voisi olla hyödyllistä kaikille lukijoille, koska se lisää ilmoituksellisen totuuden elementin osaan kirjan tieteellisestä aineistosta ja merkitsee sitä, että kirja on muiltakin osin uskottavampi. Lopuksi vielä eräs neuvo. *URANTIA-kirjan* ymmärtämisen salaisuuksia ovat muun muassa kertaus, ajattelu ja se, ettei kirjaa lueta peräkkäisjärjestyksessä. Aloita ja lue se, minkä voit ymmärtää, ja palaa sitten takaisin ja tutki muita osia.